

Lāčplēša kara ordeņa kavalieri Preiļu rajonā

1. turpinājums. Sākums 81. numurā

EDUARDS VEIGURS — 1.
Liepājas kājnieku pulka kareivis.

Dzimis 1889. gadā Līvānu pagasta Veiguros (tagad Turku pagastā) zemnieku ģimenē.

Agrāk dienējis krievu armijā 44. Sibīrijas strēlnieku pulkā, kurā sastāvē piedalījies arī pirmajā pasaules karā.

Latvijas nacionālajā armijā mobilizēts 1919. gada novembrī Līvānos. 1. Liepājas kājnieku pulka rindās piedalījies visās Latgales atbrīvošanas kaujās un izlūku gā-

jienu. 1920. gada 14. jūnijā izlūku gājienā uz Kaļinovku ievainots. 1920. gada 9. maijā izlūku gājienā nonāca dziļi ienaidnieka aizmugurē austrumos no Zilā ezera (Latgalē), ar savu drošsirdību, aukstasinību un apķērību rādīdams piemēru kaujas biedriem, pirmais metās uz ienaidnieka bateriju, to atņēma un pilnā kārtībā ar gūstekņiem atveda mūsu pusē.

Atvaļināts 1920. gada 1. novembrī.

Pēc tam bija jaunsaimnieks Veiguru ciemā.

ienaidnieka stipro uguni, tālu cietim pa priekšu skriedams, nošāva vienu sarkanarmieti. Ar savu piemēru J. Eiduks aizrāva līdzīgas kaujas biedrus un sacēla ienaidnieku pusē apjukumu.

Atvaļināts 1921. gada martā.

Pēc tam bija jaunsaimnieks Līvānu pagasta Gļinovkā (tagad Jeršikas pagastā).

ar savu ložmetēju, labi mērķējot, nodarīja lielu piekūšajiem ienaidniekiem lielus zaudējumus un apturēja tā uzbrukumu.

Atvaļināts 1921. gada sākumā. Pēc tam strādāja savā tēva saimniecībā Ungurmuižas pagasta Jaunzundēnos. 1929. gadā F. Radionovam pašam tika piešķirta jaunsaimniecība no Ilākstes apriņķa Dvletes muižas zemes.

nocietināto Svilpovu, kur kopā ar citiem saņēma 56 gūstekņus, ieguva 2 ložmetējus, 61 šauteni un citas trofejas.

Atvaļināts 1921. gada 7. martā. Bija piešķirta jaunsaimniecība Zasas pagastā. Kopš 30. gadiem nodarbojās ar zemkopību Ābeļu pagasta Auzānos.

Antons Anspaks

Turpinājums sekos

JURIS EIDUKS —
3. Jelgavas kājnieku pulka kaprālis.

Dzimis 1894. gadā Līvānu pagasta zemnieku ģimenē.

1. pasaules kara laikā krievu armijā dienējis 543. Gorodoka kājnieku pulkā, vēlāk — 3. Kurzemes latviešu strēlnieku pulkā.

Latvijas nacionālajā armijā iestā-

TEOFANS RADIONOVS —
4. Valmieras kājnieku pulka kaprālis.

Dzimis 1892. gadā Līvānu pagastā zemnieku ģimenē.

Pirmajā pasaules karā dienēja krievu armijā (1915-1918).

Latvijas nacionālajā armijā mobilizēts 1919. gada jūnijā Krustpīlī. Tātad pašā gadā par kauju nopelniem pie Bauskas un Dignā-

PĒTERIS BANDENIEKS —
8. Daugavpils kājnieku pulka kaprālis.

Dzimis 1896. gadā Līvānu pagastā Turkos (tagad Turku pagastā) zemnieku ģimenē.

1. pasaules kara dienēja krievu armijā Preobraženskās gvardes pulkā. Piedalījās kaujās Dienvidu frontē un izpelnījās Jura krustu.

Latvijas nacionālajā armijā iestsaukts 1919. gada 13. jūnijā Li-

jas paaugstināts līdz kaprālim. 1919. gada 19. oktobrī kaujā pie Jaunjelgavas tilta nocietinājušiem parādīja izcilu varonību un kaujas prasmi. Kad vada komandieris atradās pie kājniekiem, tieši tad ienaidnieks sāka uzbrukumu pulka pozīcijām, vērsot pret tām stipru lielgabalu, ložmetēju un šautņu uguni. F. Radionovs, būdams ložmetējs pirmais numurs,

vānos. Sava pulka sastāvā cīnījies pret bermontiešiem un lietiniekiem. 1920. gada kaujā pie Vīlākas ievainots. Paaugstināts par seržantu. 1920. gada 9. janvārī pie Svilpovas ciema (tagadējā Balvu rajonā), būdams vada komandieris, viņš zem stipras ienaidnieka šautņu un ložmetēju uguns ar savu vadu apgāja pretinieka pozīciju spārnā un, pārleddams straujš uzbrukuma, ieņēma

Lāčplēša kara ordeņa kavalieri Preiļu rajonā

Nobeigums, Sakums 81, un 82. numura.

JĀNIS DABARS— 1. Bruņotā divizionā kaprālis.

Dzimis 1894. gadā Līvānu pagasta Dabaros (tagad Turku pagastā) zemnieku ģimenē.

Pirmajā pasaules karā iesaukts un dienējis 16. dzelzceļa bataljonā, ar kuru izbraukājis vairākas frontes. Nobeidzis kursus mācību komandā un sasniedzis jaunākā apakšvirsnieka pakāpi.

Latvijas nacionālajā armijā iestājies brīvprātīgi 1919. gada 13. jūnijā Ziemeļlatvijas partizānu pulkā un tā sastāvā piedalījies kaujās pret lieliniekiem. Vēlāk pārcelts uz 1. Bruņoto divizionu par I. bruņotā vilciena mašīnistu. Piedalījies pirmajās kaujās aiz Rīgas. 1919. gada 8. oktobrī frontē pie Tīrīgmuižas J.Dabars zem stipras ienaidnieka artilērijas un ložmetēju uguns, neskatoties uz draudošajām briesmām, izlaboja sabojājušos lokomotīvi, tā dodams iespēju vilcienam izvest no uguns joslas un tādējādi izglābt to no iznīcināšanas. Pašaižliedzīgajā darbā vilciena glābšanā viņu pārsteidza ienaidnieka lode.

J.Dabars apglabāts Rīga, Ziepiņkalna kapos.

EDUARDS VEISS — 3. Jelgavas kājnieku pulka seržants.

Dzimis 1894. gadā Līvānu pagasta Cargradē (tagad Jersikas pagastā) strādnieku ģimenē.

Pirmā pasaules kara laikā dienēja krievu armijā 4. gvardes strēlnieku pulkā, sasniegdamš vecākā apakšvirsnieka pakāpi. Piedalījās kaujās Galīcijā, pie Tarnopoles, Staņislavovas un citur Dienvidu frontē. 1916. gadā ievainots un kontuzēts, bet palicis frontē. Apbalvots ar Jura krustu.

Latvijas nacionālajā armijā iestājās brīvprātīgi 1919. gada jūnijā Augškurzemes partizānos, kuru pulciņi vēlāk pievienoti 3. Jelgavas kājnieku pulkam. Piedalījies kaujās pret bermonciešiem un lieliniekiem. 1919. gada 29. augustā pēc pavēles ieņemt Daugavas kreiso krastu Eglaines (Eglūnes) rajonā, viņš pēc paša ierosmes kopā ar vienu ložmetējnieku pārcēlās pār Eglaines upi un, kaut gan iekļuva pretinieka krustugunīs, tomēr ievāca ziņas par ienaidnieka nocietinājumiem un pēc tam, atgrieždamies savā vadā, ar labi mērķētu uguni piespieda pretinieku atstāt Dunavas muižu, pametot mūsu rokās kara laupījumu. Zaudējot Dunavu, lielinieki bija spiesti atkāpties 10 km uz jaunām pozīcijām.

Atvaļināts 1921. gada 19. jūnijā. Pēc tam bija graudnieks Līvānu pagastā, bet vēlāk pašam tika piešķirta jaunsaimniecība no Kaplavas pagasta Annas muižas zemes. 1928. gadā iestājās robežapsardzības dienestā par robežsargu Dagdas apgabala 3. rajonā.

ROBERTS ŠKAPERS — 9. Rēzeknes kājnieku pulka seržants.

1886. gada Līvānu pagastā Gruguļu ciemā (tagad Turku pagastā) kalpu ģimenē.

No 1909. līdz 1911. gadam dienēja krievu armijā 29. Čerņi-govas kājnieku pulkā Varšavā. Pēc mācību kursu pabeigšanas uzdienēja vecākā apakšvirsnieka pakāpē. Pēc atvaļināšanas kalpojis Pēterburgas policijā par uzraugu un brīvajā laikā turpinājis izglītību kursus. Pirmajā pasaules karā iesaukts 1917. gada janvārī. 18. Sibīrijas strēlnieku pulka sastāvā piedalījās kaujās Rīgas frontē. Apbalvots ar 2 Jura krustiem un vairākām medaļām. 1919. gadā dažus mēnešus bija Baltkrievijas karaspēkā Grodņā. To likvidējot, atgriezās Latvijā.

Latvijas nacionālajā armijā brīvprātīgi iestājās 1919. gada 18. jūnijā Jelgavas brīvprātīgo rotā, kas vēlāk pievienota 9. Rēzeknes kājnieku pulkam. 1919. gada 9. oktobrī nakts kaujā pret bermontiešiem pie Piņķiem R.Škapers ai savu uzbrūkošo vadu, ienaidnieka pārspēka ielenkts, nāves briesmas nicinādams, drosmīgi metās durkļu cīņā. Neskatoties uz to, ka ar durkli tika ievainots rokā, viņš turpināja cīņu, kurā vienu pretinieku nodūra, otru ievainoja.

Atvaļināts 1920. gada 25. septembrī. Pēc tam bija jaunsaimnieks Līvānu pagasta Jaunāsmuižas (tagad Jaunsilavas) Podniekos, bet pēc saimniecības izūtrupēšanas — gadījuma darbu strādnieks.

ĀDAMS GRUGULIS — 8. Daugavpils kājnieku pulka virsseržants.

Dzimis 1886. gadā Līvānu pagasta Gruguļos (tagad Turku pagastā) zemnieku ģimenē.

Līdz I.pasaules karam nebija dienējis armijā. 1914. gadā iesaukts krievu armijā 384. Vitebskas kājnieku pulka družinā, no kuras nosūtīts uz 71. rezerves bataljonu, kur nobeidzis kursus mācību komandā. Pēc tam iedalīts 542. Lepeles kājnieku pulkā, kura sastāvā cīnījies pret vāciešiem pie Novoaleksandrovskas un Daugavpils. 1916. gadā nosūtīts uz Dienvidu fronti. Par kaujas nopelniem paaugstināts par apakšvirsnieku.

Latvijas nacionālajā armijā mobilizēts 1919. gada 15. jūnijā Līvānos. 8. Daugavpils kājnieku pulka sastāvā piedalījās Latvijas atbrīvošanas cīņās pret bermontiešiem, sākot no Rīgas, un vēlāk pret lieliniekiem Latgales fronte. Jau 1919. gada oktobrī par kaujas nopelniem paaugstināts virs-seržanta pakāpē, bet 1920. gada sākumā iecelts par virsnieka vietas izpildītāju pulka velosipēdistu rotā. 1920. gada 27. janvārī A.Grugulis ar savu vadu aizgāja dziļi ienaidnieka aizmugurē pie Rečinas muižas, kurā atradās pretinieka papildu spēki, metās straujā uzbrukumā un ieņēma muižu, kur saņēma 17 gūstekņus un ieguva 1 ložmetēju un 32 šautenes.

Atvaļināts 1920. gada 30. augustā. Pēc tam saimniekoja savā nelielajā saimniecībā (4 ha zemes) Gruguļu ciemā. Vēlāk viņam no Līvānu pagasta Jaunāsmuižas zemes tika piešķirta jaunsaimniecība, kuru viņš nosauca par Strautiņiem. Neatkarīgās Latvijas laikā bija 18. Daugavpils aizsargu pulka 3. rotas komandieris. Par nopelniem Latvijas labā 18. Daugavpils aizsargu pulka 10 gadu svētkos apbalvots ar Nopelni krustu. No 1928. līdz 1940. gadam A.Grugulis bija Līvānu pagasta vecākais. 1941. gada 14. jūnijā izsūtīts uz Padomju Savienību. Mira izsūtījumā 1942. gadā.